

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/100**z dnia 16 października 2015 r.****ustanawiające wykonawcze standardy techniczne określające procedurę wspólnej decyzji w odniesieniu do wniosków o niektóre zezwolenia w zakresie nadzoru ostrożnościowego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Podczas oceny kompletności wniosku o niektóre zezwolenia w zakresie nadzoru ostrożnościowego, przed podjęciem decyzji o ewentualnym udzieleniu zezwoleń, o których mowa w art. 20 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, organ sprawujący nadzór skonsolidowany i odpowiednie właściwe organy powinny zapewnić terminową i skuteczną wzajemną współpracę i opracować wspólne rozumienie otrzymania kompletnego wniosku lub aspektów wniosku, które są uważane za niekompletne.
- (2) Organ sprawujący nadzór skonsolidowany powinien potwierdzić wnioskodawcy i odpowiednim właściwym organom datę otrzymania kompletnego wniosku, tak by zapewnić jasność co do dokładnej daty rozpoczęcia sześciomiesięcznego terminu podejmowania wspólnej decyzji i zminimalizować ryzyko ewentualnych sporów co do tej daty.
- (3) Ocena kompletności wniosku przeprowadzana jest na podstawie kwestii, które właściwe organy są zobowiązane ocenić przy podejmowaniu decyzji, czy udzielić zezwolenia, którego dotyczy wniosek. Powiązanie między oceną, która ma zostać przeprowadzona przez właściwe organy, a informacjami, które powinny być zawarte w przedłożonych wnioskach, jest niezbędne do poprawy jakości wniosków i zapewnia spójność między kolegiami organów nadzoru zarówno pod względem treści wniosków, jak i oceny kompletności.
- (4) Aby zapewnić jednolite stosowanie procedury podejmowania wspólnej decyzji, ważne jest dokładne zdefiniowanie każdego etapu jej podejmowania. Wyraźnie określona procedura ułatwia terminową wymianę informacji, zapewnia proporcjonalne przydzielanie środków nadzoru i efektywne zarządzanie nimi, wspiera wzajemne zrozumienie, rozwija relacje oparte na zaufaniu między organami nadzoru oraz ułatwia skuteczny nadzór.
- (5) Ocena kompletności wniosku nie powinna obejmować oceny wniosku, którą właściwe organy przeprowadzają podczas przygotowywania swojej opinii co do tego, czy udzielić zezwolenia. Czas przeznaczony na poszczególne etapy procedury wspólnej decyzji powinien być zatem proporcjonalny do złożoności i zakresu danego etapu, z uwzględnieniem tego, że termin podjęcia wspólnej decyzji nie może zostać przedłużony lub zawieszony.
- (6) Organ sprawujący nadzór skonsolidowany powinien być w stanie ocenić, czy i w jaki sposób model, w odniesieniu do którego wystąpiono o zezwolenie, uwzględni ekspozycje w jurysdykcjach poza Unią. W tym kontekście należy wspierać kontakty między właściwymi organami a organami nadzoru państw trzecich w celu umożliwienia właściwym organom opracowania pełnej oceny skuteczności modelu.
- (7) Niezbędne jest terminowe i realistyczne planowanie procedury wspólnej decyzji. Każdy zaangażowany właściwy organ powinien przekazywać organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany swój wkład we wspólną decyzję terminowo i w skuteczny sposób.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

- (8) Aby zapewnić jednolite warunki stosowania, należy określić etapy przeprowadzenia oceny i podjęcia wspólnej decyzji, uznając, że niektóre zadania prowadzone w ramach procedury można wykonywać równolegle, a inne po kolei.
- (9) W celu ułatwienia podejmowania wspólnych decyzji ważne jest, aby właściwe organy uczestniczące w procesie decyzyjnym komunikowały się ze sobą, w szczególności przed osiągnięciem wspólnych decyzji.
- (10) Aby zapewnić ustanowienie skutecznej procedury, organ sprawujący nadzór skonsolidowany powinien ponosić ostateczną odpowiedzialność za ustalenie etapów procedury koniecznych do podjęcia wspólnej decyzji w sprawie zatwierdzenia modeli wewnętrznych.
- (11) Ustanowienie jasnych przepisów w odniesieniu do treści wspólnych decyzji powinno zagwarantować, że wspólne decyzje będą w pełni uzasadnione, oraz przyczynić się do skutecznego monitorowania wszelkich warunków.
- (12) W celu wyjaśnienia procedury, którą należy stosować po podjęciu wspólnej decyzji, zapewnienia przejrzystości postępowania z wynikami decyzji oraz w razie potrzeby ułatwienia odpowiednich działań następczych należy ustanowić standardy dotyczące przekazywania wspólnej decyzji.
- (13) Harmonogram procedury podejmowania wspólnych decyzji w sprawie wniosków o udzielenie zezwolenia, które odnoszą się do istotnych rozszerzeń lub zmian modelu i podziału pracy między organem sprawującym nadzór skonsolidowany a odpowiednimi właściwymi organami, powinien być proporcjonalny do zakresu tych istotnych rozszerzeń lub zmian.
- (14) Procedura wspólnej decyzji na podstawie art. 20 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 obejmuje procedurę postępowania w przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania tego aspektu procedury, a w szczególności zapewnić sformułowanie w pełni uzasadnionych decyzji oraz sprecyzować sposób postępowania z wszelkimi opiniami i zastrzeżeniami przekazanymi przez odpowiednie właściwe organy, należy ustanowić standardy obejmujące ramy czasowe na podjęcie decyzji w przypadku braku wspólnej decyzji i sposób ich przekazywania.
- (15) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt wykonawczych standardów technicznych przedstawiony Komisji Europejskiej przez Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) (EUNB).
- (16) EUNB przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu wykonawczych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o wydanie opinii do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej na podstawie art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu określono procedurę wspólnej decyzji, o której mowa w art. 20 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w odniesieniu do wniosków o zezwolenia, o których mowa w art. 143 ust. 1, art. 151 ust. 4 i 9, art. 283, art. 312 ust. 2 oraz art. 363 wspomnianego rozporządzenia, w celu ułatwienia podejmowania wspólnych decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „odpowiedni właściwy organ” oznacza właściwy organ, inny niż organ sprawujący nadzór skonsolidowany, który to właściwy organ jest odpowiedzialny za nadzór nad jednostkami zależnymi (biorącymi udział w złożeniu wspólnego wniosku) unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w państwie członkowskim i który jest zobowiązany do podjęcia wspólnej decyzji zgodnie z art. 20 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w sprawie wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. a) wspomnianego rozporządzenia;
- 2) „wnioskodawca” oznacza unijną instytucję dominującą i jej jednostki zależne lub jednostki zależne unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, które składają wniosek;
- 3) „sprawozdanie z oceny” oznacza sprawozdanie zawierające ocenę wniosku zgodnie z art. 6.

ROZDZIAŁ II

PROCEDURA WSPÓLNEJ DECYZJI

Artykuł 3

Zaangażowanie organów nadzoru państwa trzeciego w proces oceny

1. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany może zdecydować o zaangażowaniu organów nadzoru państwa trzeciego, które uczestniczą w kolegium organów nadzoru zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/98 ⁽¹⁾ w ocenie wniosków złożonych zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadku gdy wnioskodawca prowadzi działalność w tym państwie trzecim i zamierza stosować dane metody w stosunku do ekspozycji w tym państwie trzecim. W takim przypadku zarówno organ sprawujący nadzór skonsolidowany, jak i te organy uzgadniają zakres zaangażowania organów nadzoru państwa trzeciego w następujących celach:

- a) przekazanie organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany ich wkładu w sprawozdanie z oceny przygotowywane przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany;
- b) dodanie w postaci załączników wkładów, o których mowa w lit. a), do sprawozdania z oceny przygotowywanego przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany.

2. W przypadku gdy organ sprawujący nadzór skonsolidowany zdecyduje się zaangażować organy nadzoru państwa trzeciego, organ sprawujący nadzór skonsolidowany nie przekazuje sprawozdań z oceny przygotowanych przez jakikolwiek odpowiedni właściwy organ organom nadzoru państwa trzeciego bez wyraźnej zgody tego odpowiedniego właściwego organu.

3. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany w pełni informuje odpowiednie właściwe organy na temat zakresu, poziomu i charakteru zaangażowania organów nadzoru państwa trzeciego w proces oceny oraz na temat zakresu, w jakim w sprawozdaniu z oceny przygotowanym przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany skorzystano z ich wkładów.

Artykuł 4

Ocena kompletności wniosku

1. Po otrzymaniu wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 143 ust. 1, art. 151 ust. 4 i 9, art. 283, art. 312 ust. 2 lub art. 363 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, złożonego przez wnioskodawcę organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje wniosek odpowiednim właściwym organom bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie nie później niż w terminie 10 dni.

2. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany i odpowiednie właściwe organy przeprowadzają ocenę kompletności wniosku w terminie sześciu tygodni od daty otrzymania wniosku przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/98 z dnia 16 października 2015 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określania ogólnych warunków funkcjonowania kolegiów organów nadzoru (zob. s. 2 niniejszego Dziennika Urzędowego)

3. Wniosek uznaje się za kompletny, jeżeli zawiera on wszystkie informacje potrzebne właściwym organom do dokonania oceny wniosku zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, a w szczególności w art. 143, 144, 151, 283, 312 i 363 wspomnianego rozporządzenia.
4. Odpowiednie właściwe organy przedstawiają swoją ocenę kompletności wniosku organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany.
5. W ocenie, o której mowa w ust. 4, wskazuje się wszelkie elementy wniosku, które uznano za niekompletne lub brakujące.
6. W przypadku gdy odpowiedni właściwy organ nie przedstawi swojej oceny kompletności wniosku organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany w terminie określonym w ust. 2, uznaje się, że odpowiedni właściwy organ uznał ten wniosek za kompletny.
7. Jeżeli organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub odpowiednie właściwe organy uznają, że informacje przedstawione we wniosku są niekompletne, organ sprawujący nadzór skonsolidowany informuje wnioskodawcę o aspektach wniosku, które są uważane za niekompletne lub brakujące, i zapewnia wnioskodawcy możliwość przedstawienia brakujących informacji.
8. W przypadku gdy wnioskodawca przedstawi brakujące informacje, o których mowa w ust. 7, organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje te informacje odpowiednim właściwym organom bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie nie później niż w terminie 10 dni od otrzymania tych informacji.
9. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany i odpowiednie właściwe organy oceniają, czy wniosek jest kompletny, uwzględniając dodatkowe informacje, w terminie sześciu tygodni od otrzymania przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany tych informacji zgodnie z procedurą określoną w ust. 3–6.
10. W przypadku gdy kompletny wniosek został uprzednio uznany za niekompletny, uznaje się, że sześciomiesięczny okres, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, rozpoczyna się w dniu otrzymania przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany informacji uzupełniających wniosek.
11. Kiedy wniosek zostanie uznany za kompletny, organ sprawujący nadzór skonsolidowany powiadamia o tym wnioskodawcę i odpowiednie właściwe organy oraz o dacie otrzymania kompletnego wniosku lub dacie otrzymania informacji uzupełniających wniosek.
12. W każdym przypadku organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub każdy z odpowiednich właściwych organów mogą zwrócić się do wnioskodawcy o dostarczenie dodatkowych informacji na potrzeby oceny wniosku i podjęcia wspólnej decyzji w sprawie wniosku.

Artykuł 5

Planowanie etapów procedury wspólnej decyzji

1. Przed rozpoczęciem procedury wspólnej decyzji organ sprawujący nadzór skonsolidowany i odpowiednie właściwe organy uzgadniają harmonogram etapów procedury wspólnej decyzji oraz podział pracy. W przypadku braku porozumienia organ sprawujący nadzór skonsolidowany ustanawia harmonogram po rozpatrzeniu opinii i zastrzeżeń wyrażonych przez odpowiednie właściwe organy. Harmonogram jest ustalany w terminie sześciu tygodni od daty otrzymania kompletnego wniosku. Po ustaleniu harmonogramu zostaje on przekazany przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany odpowiednim właściwym organom.
2. Harmonogram zawiera datę otrzymania kompletnego wniosku, zgodnie z art. 4 ust. 9, oraz co najmniej następujące etapy:
 - a) porozumienie w sprawie harmonogramu i podziału pracy między organem sprawującym nadzór skonsolidowany i odpowiednimi właściwymi organami;
 - b) porozumienie w sprawie zakresu zaangażowania organów nadzoru państwa trzeciego zgodnie z art. 3;

- c) dialog między organem sprawującym nadzór skonsolidowany, odpowiednimi właściwymi organami i wnioskodawcą na temat szczegółowych kwestii związanych z wnioskiem, jeżeli zostanie to uznane za konieczne przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany i odpowiednie właściwe organy;
- d) przedstawienie sprawozdań z oceny przez odpowiednie właściwe organy organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany zgodnie z art. 6 ust. 2;
- e) dialog na temat sprawozdań z oceny pomiędzy organem sprawującym nadzór skonsolidowany a odpowiednimi właściwymi organami zgodnie z art. 7 ust. 2;
- f) przygotowanie i przedłożenie projektu wspólnej decyzji przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany odpowiednim właściwym organom, zgodnie z art. 7 ust. 3 i 4;
- g) konsultacje z wnioskodawcą na temat projektu wspólnej decyzji, gdy wymaga tego prawodawstwo danego państwa członkowskiego;
- h) dialog między organem sprawującym nadzór skonsolidowany a odpowiednimi właściwymi organami na temat projektu wspólnej decyzji zgodnie z art. 7 ust. 4;
- i) przedłożenie projektu wspólnej decyzji przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany odpowiednim właściwym organom w celu uzgodnienia i podjęcia wspólnej decyzji zgodnie z art. 8;
- j) przekazanie wspólnej decyzji wnioskodawcy zgodnie z art. 9.

3. Harmonogram spełnia wszystkie następujące wymagania:

- a) jest proporcjonalny do zakresu wniosku;
- b) odzwierciedla zakres i złożoność każdego zadania wykonywanego przez odpowiednie właściwe organy i organ sprawujący nadzór skonsolidowany, jak również stopień złożoności instytucji w ramach grupy, do których dana wspólna decyzja ma mieć zastosowanie;
- c) uwzględnia, w miarę możliwości, pozostałe działania podejmowane przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany i odpowiednie właściwe organy w ramach programu oceny nadzorczej kolegium, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/98.

4. Podział pracy odzwierciedla następujące kwestie:

- a) zakres i złożoność wniosku;
- b) istotność zakresu wniosku dla każdej instytucji;
- c) rodzaj i lokalizację ekspozycji lub ryzyka, których dotyczy wniosek;
- d) zakres, w jakim ekspozycje lub ryzyko ponoszone w danej jurysdykcji przyczyniają się do istotności zmian lub rozszerzeń modeli, gdy są one oceniane na poziomie skonsolidowanym;
- e) zdolność organu sprawującego nadzór skonsolidowany i każdego z odpowiednich właściwych organów do wykonywania zadań niezbędnych do przeprowadzenia oceny i wydania w pełni uzasadnionej opinii.

Do celów lit. c) akapitu pierwszego, w przypadku gdy lokalizacja geograficzna ekspozycji lub ryzyka różni się od miejsca, w którym te ekspozycje lub ryzyko są zarządzane, obliczane lub wprowadzane do obrotu, podział pracy ustanawia oddzielne obowiązki dla właściwych organów państwa członkowskiego, w którym ekspozycje lub ryzyko są zlokalizowane, oraz dla właściwych organów państwa członkowskiego, w którym te ekspozycje lub ryzyko są zarządzane, obliczane lub wprowadzane do obrotu.

5. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje wnioskodawcy przybliżoną datę dialogu, o którym mowa w ust. 2 lit. c), oraz przewidywany termin przekazania wspólnej decyzji, o którym mowa w ust. 2 lit. i).
6. W przypadku gdy zaistnieje konieczność zaktualizowania harmonogramu lub podziału pracy, organ sprawujący nadzór skonsolidowany dokonuje tego w porozumieniu z odpowiednimi właściwymi organami.

Artykuł 6

Przygotowanie sprawozdań z oceny

1. Odpowiednie właściwe organy i organ sprawujący nadzór skonsolidowany oceniają wniosek w oparciu o podział pracy ustanowiony zgodnie z art. 5 ust. 1. Oceny te przyjmują formę sprawozdań z oceny.
2. Każdy odpowiedni właściwy organ przekazuje organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany swoje sprawozdanie z oceny w terminie określonym w harmonogramie zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. d).
3. Każde sprawozdanie z oceny zawiera co najmniej wszystkie następujące elementy:
 - a) opinię na temat tego, czy należy udzielić zezwolenia, którego dotyczy wniosek, na podstawie wymogów określonych w art. 143 ust. 1, art. 151 ust. 4 i 9, art. 283, art. 312 ust. 2 lub art. 363 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jak również uzasadnienie tej opinii;
 - b) ewentualne warunki, od spełnienia których powinno zależeć dane zezwolenie, w tym odpowiednie uzasadnienie oraz harmonogram ich spełniania;
 - c) oceny odnoszące się do kwestii, które właściwe organy są zobowiązane ocenić zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 odnoszącymi się do zezwoleń, o których mowa w art. 143, 144, 151, 283, 312 lub 363 wspomnianego rozporządzenia;
 - d) ewentualne zalecenia dotyczące zaradzenia uchybieniom stwierdzonym podczas oceny wniosku i podejmowania wspólnej decyzji w sprawie wniosku.

Artykuł 7

Przygotowanie projektu wspólnej decyzji

1. Wszystkie sprawozdania z oceny, o których mowa w art. 6, są przekazywane przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany odpowiedniemu właściwemu organowi, jeżeli wkład ten ma znaczenie dla oceny przeprowadzanej przez ten odpowiedni właściwy organ.
2. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany nawiązuje dialog, o którym mowa w harmonogramie zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. e), z odpowiednimi właściwymi organami, w oparciu o sprawozdania z oceny przygotowane przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany i odpowiednie właściwe organy, w celu przygotowania projektu wspólnej decyzji.
3. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany przygotowuje w pełni uzasadniony projekt wspólnej decyzji. W projekcie wspólnej decyzji podaje się każdą z następujących informacji:
 - a) nazwy organu sprawującego nadzór skonsolidowany i odpowiednich właściwych organów, które uczestniczą w przygotowywaniu projektu wspólnej decyzji;
 - b) nazwę grupy instytucji i wykaz wszystkich instytucji w ramach grupy, do których odnosi się i ma zastosowanie dany projekt wspólnej decyzji, wraz ze szczegółowymi informacjami na temat zakresu zastosowania projektu wspólnej decyzji;
 - c) odniesienia do obowiązującego prawa unijnego i krajowego dotyczącego przygotowania, finalizacji i stosowania projektu wspólnej decyzji;
 - d) datę przyjęcia projektu wspólnej decyzji i wszelkich istotnych aktualizacji tego projektu w przypadku istotnych rozszerzeń lub zmian, o których mowa w art. 13;
 - e) opinię w sprawie udzielenia zezwolenia, którego dotyczy wniosek, na podstawie sprawozdań z oceny, o których mowa w art. 6;
 - f) w przypadku gdy zgodnie z opinią, o której mowa w lit. e), należy udzielić zezwolenia, którego dotyczy wniosek – datę, od której zezwolenie jest ważne;

- g) krótki opis wyników oceny w odniesieniu do każdej instytucji w ramach grupy;
 - h) wszelkie zalecenia dotyczące zaradzenia uchybieniom stwierdzonym podczas oceny wniosku i podejmowania wspólnej decyzji w sprawie wniosku;
 - i) w stosownych przypadkach, wszelkie warunki, które mają być spełnione przez wnioskodawcę, w tym odpowiednie uzasadnienie, przed zastosowaniem zezwolenia, o którym mowa w art. 143 ust. 1, art. 151 ust. 4 i 9, art. 283, art. 312 ust. 2 lub art. 363 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - j) datę odniesienia, której dotyczą lit. g), h) oraz i);
 - k) w stosownych przypadkach, harmonogram spełniania warunków, o których mowa w lit. i), lub zaleceń, o których mowa w lit. h);
 - l) w stosownych przypadkach, harmonogram wdrażania projektu wspólnej decyzji w odniesieniu do odpowiednich zezwoleń krajowych.
4. W stosownych przypadkach organ sprawujący nadzór skonsolidowany przedstawia projekt wspólnej decyzji odpowiednim właściwym organom do celów przeprowadzenia dialogu, o którym mowa w art. 5 ust. 2.

Artykuł 8

Podjęcie wspólnej decyzji

1. Jeżeli jest to konieczne, organ sprawujący nadzór skonsolidowany raczej wprowadza zmiany w projekcie wspólnej decyzji, aby odzwierciedlić wnioski z dialogu, o którym mowa w art. 7 ust. 4, i przygotowuje ostateczny projekt wspólnej decyzji.
2. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany przesyła ostateczny projekt wspólnej decyzji odpowiednim właściwym organom bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie nie później niż w terminie określonym w harmonogramie zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. i), wyznaczając im termin, w którym mają one przedstawić swoją zgodę w formie pisemnej, która może być przesłana drogą elektroniczną.
3. Właściwe organy, które otrzymały ostateczny projekt wspólnej decyzji i nie wyrażają swojego braku zgody na ten projekt, przekazują organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany swoją zgodę w formie elektronicznej w wyznaczonym terminie.
4. Wspólną decyzję uznaje się za podjętą jedynie wtedy, kiedy wszystkie odpowiednie właściwe organy przekazały swoją zgodę w formie pisemnej.
5. Wspólna decyzja składa się ze wspólnej decyzji i załączonych do niej zgód w formie pisemnej. Wspólna decyzja przekazywana jest wszystkim odpowiednim właściwym organom przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany.

Artykuł 9

Przekazywanie wspólnej decyzji

1. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje wspólną decyzję, o której mowa w art. 8 ust. 5, wnioskodawcy zgodnie z art. 20 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a także informacje na temat wdrażania projektu wspólnej decyzji w odniesieniu do odpowiednich zezwoleń krajowych, w stosownych przypadkach, w terminie określonym w harmonogramie zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. j).
2. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany potwierdza odpowiednim właściwym organom, że przekazał wspólną decyzję wnioskodawcy.
3. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany i odpowiednie właściwe organy omawiają, w stosownych przypadkach, wspólną decyzję z instytucjami mającymi siedzibę w ich jurysdykcji i będącymi przedmiotem wspólnej decyzji, aby wyjaśnić szczegóły tych decyzji oraz jej zastosowanie.

ROZDZIAŁ III

BRAK POROZUMIENIA I DECYZJE PODJĘTE W PRZYPADKU BRAKU WSPÓLNEJ DECYZJI*Artykuł 10***Decyzje podjęte w przypadku braku wspólnej decyzji**

1. W przypadku gdy porozumienie nie zostanie osiągnięte w terminie, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, organ sprawujący nadzór skonsolidowany, na wniosek któregośkolwiek z odpowiednich właściwych organów, konsultuje się z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego (EUNB). Organ sprawujący nadzór skonsolidowany może skonsultować się z EUNB z własnej inicjatywy.
2. W przypadku gdy wspólna decyzja nie zostanie podjęta w terminie, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, decyzja organu sprawującego nadzór skonsolidowany, o której mowa w art. 20 ust. 4 akapit pierwszy tego rozporządzenia, zostaje potwierdzona na piśmie i podjęta najpóźniej w jednym z następujących terminów:
 - a) jeden miesiąc po upływie okresu, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadku gdy żaden z właściwych organów, których to dotyczy, nie skieruje sprawy do EUNB zgodnie z art. 20 ust. 4 akapit czwarty wspomnianego rozporządzenia;
 - b) jeden miesiąc po udzieleniu porady przez EUNB zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli organ sprawujący nadzór skonsolidowany skonsultował się z EUNB w terminie, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - c) jeden miesiąc od podjęcia przez EUNB jakiegokolwiek decyzji zgodnie z art. 20 ust. 4 akapit czwarty rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
3. W przypadku gdy przeprowadzono konsultacje z EUNB zgodnie z ust. 1, decyzja organu sprawującego nadzór skonsolidowany, o której mowa w ust. 2, zawiera wyjaśnienie wszelkich odstępstw od porady EUNB.

*Artykuł 11***Sporządzanie decyzji podejmowanych w przypadku braku wspólnej decyzji**

Decyzja podjęta przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany w przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji musi zawierać odpowiednio wszystkie elementy wymienione w art. 7 ust. 3.

*Artykuł 12***Przekazywanie decyzji podjętych w przypadku braku wspólnej decyzji**

Organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje swoją decyzję wnioskodawcy i odpowiednim właściwym organom bezzwłocznie, zgodnie z art. 20 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

ROZDZIAŁ IV

AKTUALIZACJA DECYZJI W PRZYPADKU ISTOTNYCH ROZSZERZEŃ LUB ZMIAN MODELU I WEJŚCIE W ŻYCIE*Artykuł 13***Istotne rozszerzenia lub zmiany modelu**

1. W przypadku gdy wniosek o udzielenie zezwolenia dotyczy istotnych rozszerzeń lub zmian modelu zgodnie z art. 143 ust. 3, art. 151 ust. 4 lub 9, art. 283, art. 312 ust. 2 lub art. 363 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad instytucjami, których dotyczą te istotne rozszerzenia lub zmiany modelu, współpracują ze sobą, przeprowadzając pełne konsultacje, w celu zdecydowania, czy udzielić zezwolenia zgodnie z art. 20 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zgodnie z procedurą określoną w art. 3–9 niniejszego rozporządzenia.

2. Harmonogram procesu podejmowania wspólnej decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia na istotne rozszerzenia i zmiany musi spełniać wszystkie następujące wymogi:

- a) jest proporcjonalny do zakresu istotnych rozszerzeń lub zmian modelu;
- b) jest proporcjonalny do zadań i podziału pracy między organem sprawującym nadzór skonsolidowany i odpowiednimi właściwymi organami odpowiedzialnymi za nadzór nad instytucjami, których dotyczą te istotne rozszerzenia lub zmiany modelu.

Do celów lit. b) akapitu pierwszego, w przypadku gdy wniosek dotyczy istotnych rozszerzeń lub zmian modelu, które dotyczą instytucji mających siedzibę tylko w jednym państwie członkowskim, czas przyznany organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany na wszystkich etapach tego procesu zgodnie z art. 3–9 jest ograniczony do minimum.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
